

Forudsætning vil jeg gøre det, og hvis det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen og hans Parti har Flertal i begge Ting eller i dette Ting paa det Tidspunkt, vil han sandsynligvis, hvis han er Kirkeminister, fremsætte et Forslag, som gaar i Retning af det Resultat, hans Parti er kommet til. Det er ganske naturligt alt det, der her er foreslaaet; det indeholder intet andet end, hvad Ordene siger, og hvad der er almindelig Skik med alle andre saadanne Udvalg og Kommissioner. At Socialdemokraterne, hvis de ikke kan faa deres Forslag gennemført, skulde stille sig op og nægte at forhandle med andre, vil jo være imod hele den Praxis, som vi har indtaget overfor, jeg tør sige, alle Spørgsmaal, i den Tid vi har været et parlamentarisk Parti.

Der er gjort Indvendinger mod Udvalgets Sammensætning, og der er navnlig anket over, at det er for faa Medlemmer, Menighedsraadene faar Ret til at vælge. Jeg tror ikke, denne Anke er rigtig. Vi maa jo huske paa, at der bliver 8 Medlemmer valgt af Rigsdagen og 6 Medlemmer valgt af Landets Menighedsraad plus 4 Medlemmer fra de kirkelige Arbejdsorganisationer; det bliver i alt 10 kirkelige Medlemmer overfor 8 Medlemmer valgte af Rigsdagen. Enkelte Medlemmer har ogsaa sagt, at de 5 Medlemmer, som Ministeren skal vælge, vil blive politiske Medlemmer; fra anden Side har jeg imidlertid ogsaa set, at man har den Tillid til mig, at jeg ogsaa kunde falde paa at vælge andre end politiske Medlemmer, saglige Medlemmer, til Kommissionen, og jeg tror, det sidste er det rigtige.

Der er blevet gjort Indvendinger imod, at de kirkelige Arbejdsorganisationer skal vælge 4 Medlemmer. Jeg maa maaske sige, hvorfor jeg har foreslaaet dette. Disse Organisationer har for det første haft en meget stor Betydning for det kirkelige og kristelige Livs Fremme herhjemme, og de har arbejdet paa Frivillighedens Grund, og naar jeg ønsker en Adskillelse mellem Stat og Kirke — som jeg altsaa gør, det vedkender jeg mig —, vilde jeg gerne have, at den skulde foregaa saaledes, at disse Arbejdsorganisationer kunde fortsætte deres Arbejde under de nye Forhold. Desuden mener jeg, at de er i Besiddelse af Erfaringer, som de har gjort i Aarenes Løb, om det frivillige kirkelige Arbejdes Ordning og Betydning, og det kunde Kommissionen ogsaa have Gavn af at faa noget at vide om. Det er af disse Grunde, at jeg har foreslaaet disse 4 Medlemmer til Udvalget.

Mere har jeg egentlig ikke at sige om selve Udvalget. Jeg takker for den vel-

villige Modtagelse, Forslaget har faaet her i Tinget, og haaber, at det foreslaaede Udvalg skal kunne blive til Virkelighed, og at det skal komme til et godt Resultat, som kan blive til Lykke baade for Stat og Kirke.

Jeg skal saa vende mig til de to ærede Medlemmer Hr. Povlsen og Hr. J. Jacobsen, som har angrebet mig saa stærkt for den Kirkepolitik, jeg har ført i Ryslingsesagen. Jeg skal først henvende mig til det ærede Medlem Hr. J. Jacobsen. Det vil være ærede Medlemmer bekendt, at det ærede Medlem under Finanslovens første Behandling ogsaa omtalte Ryslingsesagen. Han fremkom under denne Tale med følgende Udtalelse henimod Slutningen af Talen — den findes i Rigsdagstidenden Sp. 1107: „Jeg har ikke — det vil jeg gerne stærkt undertsrege — saaledes som ærede foregaaende Talere nogen Henstilling at gøre til den højtærede Minister med Henblik paa, hvad han vil gøre eller ikke gøre i Ritualsagen.“ Han siger der til f. Eks. det ærede Medlem Hr. Povlsen, som havde rettet Henstilling til mig om at autorisere Rituallet. „Jeg har afgjort ingen Henstilling at rette til den højtærede Minister; thi jeg maa være af den Mening, at her har Ministeren ene Afgørelsen i sin Haand, han maa derfor ogsaa ene have Ansvaret. Udtalelser fra Rigsdagen kan ikke hjælpe nogen Kirkeminister udover det vanskelige Punkt, som den nuværende Minister er stillet paa.“ Altsaa, det ærede Medlem Hr. J. Jacobsen har ingen Henstilling at gøre. Og de sidste Ord, han siger i denne Tale, er disse: Jeg vil ikke rette nogen Henstilling til Kirkeministeren om, hvordan han skal ordne den foreliggende Sag, for den vedkommer ikke Rigsdagen, saaledes som den foreligger i Øjeblikket.

Hvad forelaa der i Øjeblikket, i det Øjeblik, da det ærede Medlem holdt denne Tale — det var den 4. November 1924? Der forelaa de følgende Skrivelse fra mig angaaende Valgmenighedspræst Rørdam i Ryslinge: „Ministeriet kan ikke anse Pastor Rørdam for at have været berettiget til at foretage Daaben som sket, ligesom man skal anmode Dem (Biskoppen) om at ville meddele Pastor Rørdam, at han som Præst i Folkekirken maa holde sig til de autoriserede Ritualer.“ Og saa slutter Ministeriet: „Saafremt Pastor Rørdam derfor maatte komme i den Stilling, at han ikke vil se sig i Stand til at holde sig dette efterretteligt, forventer man at modtage Meddelelse derom, idet man da vil betragte dette som en Tilkendegivelse af, at han opgiver den